

Wales - Special van 07 tot en met 13 november 2009

MUD, MUD, glorious MUD !!!

Een zeer gemêleerd gezelschap, maar met één passie, de Mercedes G, vertrok op 7 november vanuit Dover richting Wales. Het land van Galliërs, bekend om zijn gezellige pubs, de open haardjes, maar vooral de off road mogelijkheden, waardoor men fantastische vergezichten heeft over dit prachtige land.

Het gezelschap bestond uit Rob de Witte, onze reisleader, Cor Millenaar, onze G- expert, Ad met zijn broer Geert, Ruud, Raymond met vriend Oscar, Rob P. met partner José, de enige vrouw in dit stoere gezelschap.

Vanaf Dover reden we in konvooi naar LLandoverly, midden Wales. Een lange rit, die eindigde midden in een bos waar we niet verder konden. De geplande route was niet meer te volgen omdat een gammele brug niet overgestoken mocht worden, waardoor wij, vrij laat, in de "middle of nowhere" belandden. Wegwijzers ontbraken, zelfs de routeplanner pakte het niet op en daar sta je dan. Gelukkig wisten we contact te maken met de gastheer van ons hotel die ons na 15 minuten op kwam halen. Ondertussen werden we door José verwend met een glaasje ouzo. Wie denkt er nu aan om ouzo mee te nemen naar Wales, deze logica past alleen bij een vrouw. Je ziet het kwam toch goed van pas op die momenten. We arriveerden in een oergezellig hotelletje, genaamd "LLanerchinnda Farm", waar de openhaard stond te vlammen en iedereen al snel van een heerlijk glas, met het een of ander, zat te genieten, wachtend op het diner. Sommigen waren 's morgens om 5.00 uur van huis vertrokken en hadden er inmiddels 15 reisure op zitten.

In Wales is het de gewoonte je hotel of pension een naam te geven met "Chindda" aan het einde wat betekent "zonnige plek op de heuvel". De volgende morgen bleek dit maar al te waar te zijn. We waren inderdaad beland op een zonnige plek op de heuvel. Prachtig uitzicht over de valley to the Black Mountain met heuvels vol grazende schapen.

8 november onze 1e echte off road dag.

Na een heerlijk ontbijt vertrokken we ca. 9.00 uur met de nog maagdelijke auto's begeleid door de Welshman, onze gids Andrew, naar de off road route. Waren dit wegen? Waren dit paden? Nee, we reden over landgoederen, waar het gebruikelijke "het hekje open, hekje sluiten" systeem werd toegepast en over andere private places. Over militaire terreinen, waar men zelfs aan het oefenen was en de donderslagen om je oren vlogen, door diepe watergeulen, door mud en mud en nog eens mud. Zelfs een gedetailleerde wandelkaart gaf de route niet weer waarop wij ons bevonden. Ook de lieren konden niet van vakantie spreken. Zij moesten er verschillende keren aan te pas komen om de een of ander uit zijn onmogelijke positie te bevrijden. En ja, wie stond er altijd als eerste tot zijn knieën in de modder, of lag met zijn neus aan het rubber van de banden te wroeten. Onze "G" Cor! Is het werk of is het toch hobby? Het ging in ieder geval met veel passie gepaard. Door zijn aanwezigheid durfde men steeds meer en je zag de mannen groeien van trots. Trots op hetgeen zij allemaal met hun trouwe maatje de Mercedes G konden bereiken. Soms waren de paden zo nauw dat niet alleen takken maar halve bomen werden meegesleurd, die vervolgens hun resten tussen band en velg achter lieten. Voldaan kwamen we met zijn allen redelijk ongedeerd weer in het zelfde hotel terug. De open haard brandde, de drankjes stonden klaar en er wachtte ons een heerlijk diner. Puur en met liefde bereid. Enkele 'filosofen' onder ons kwamen nog enige tijd aan het woord, waarna we allemaal voldaan naar bed gingen.

De volgend morgen 9 november.

Na eerste het stuk hout tussen band en velg te hebben verwijderd door de band leeg te laten lopen, vertrokken met 5 auto's "of road" richting Aberystwyth om in het Conrah hotel aldaar te overnachten. 1 auto bleef achter vanwege een migraine aanval van de chauffeur, die zich echter 's avond weer bij het gezelschap voegde. Voor mij, als partner van de "migrainer", HET moment om van de gelegenheid gebruik te maken om in LLandoverly te gaan shoppen. 's Middags vertrokken wij dus "ON road" en waren 2 uur later al in het hotel. Off road had men er echter 8 uur over gedaan!!!

Waarom toch die moeilijke weg als het veel sneller kan ???

's Avonds hoorden we echter dat we veel gemist hadden, het was een zware, maar boeiende dag geweest. Veel diepe watergeulen, waar men zich minutenlang door heen worstelde. Alleen al de opgewonden verhalen, niet alleen door de wijn en de daarbij behorende expressie, deed de migraine snel vergeten en gaf ons energie de volgend dag weer mee te doen. Na wederom een heerlijk diner, iedere avond weer een puzzel, x voorgerechten, x hoofdgerechten, x desserts, waardoor het altijd spannend was of je datgene kreeg wat je besteld had, vertrokken de meeste naar bed. Alleen een paar "diehards" hadden eerst een aantal whisky's nodig om de rust te vinden en in slaap te kunnen vallen.

Dinsdag 10 november.

Een prachtige off road tour via het Nantimoch meer, hier staat de tijd stil. Een bijna spirituele ervaring deze ongerepte natuur, indrukwekkend! Dit gevoel is niet te beschrijven!

We vervolgen onze route naar het pittoreske stadje Machynlleth, met veel pubs en winkeltjes en overnachten in het centrum, in Wynnstay hotel.

Woensdag 11 november

Er stonden 2 Welshmen, Stuart en Rod, voor ons. Twee nieuwe gidsen, die ons deze dag zouden begeleiden. Iets ouder en daardoor wellicht wat bedachtzamer. Ook deze dag liet de zon ons niet in de steek. Na een snel ontbijt, naar het dichtstbijzijnde benzinstation, remolie voor de sperren bijgevuld. Wat bleek, het slangetje van toevoer kapot, maar dankzij Cor was ook dit weer snel verholpen. En ja hoor... welke richting moesten we hebben? Natuurlijk "unsuitable for coaches" !!! Daar gingen we toch voor !!! Weer een geheel ander landschap. Heuvels afgewisseld met dennen en loofboom bossen. Kleuren goud, geel, bruin en groen oh... glorious, glorious Wales. De rode landrover van onze gids voorop, de enige kleur die hierbij niet paste.. Na de gebruikelijk koffiepauze, we namen koffie mee in thermoskannen, een middelzware route met uitzicht over enkele meren nog steeds geen familie van Lessy gezien.

Traag als slakken kropen we met onze trouwe "G" "door het National Parc Snowdonia naar Laka Bala, schrale velden, minder schapen. Wel kwamen we een das, eekhoorns, koeien, reigers en vooral veel roofvogels tegen, die zich te goed deden aan de schapenresten. Des te noordelijker we kwamen des te bruiner de natuur kleurde. Uiteindelijk kwamen na een sterke daling van 17% in het White Lion Hotel in Bala.

In Bala was het echt pret. Een 4x4 drive gelegenheid, waar vooral de kwajongens onder ons volledig "on trial" aan hun trekken kwamen. Het werkte als een drug, hoe moeilijker de situatie, hoe enthousiaster men over ZIJN "G" werd. Zelfs de Welshe gids was "really impressed", over hetgeen onze mannen met hun auto's lieten zien, maar wat wil je als je de mogelijkheden van een "Mercedes G" kent.

Het water steeg tot voorbij de koplampen, bij sommigen werd de auto zelfs nat van binnen. Hoe ver kun je gaan? Nog een keer en nog een keer en tot... ja zelfs Cor zocht de uiterste grens op. Het is hem gelukt. Midden in een diepe modderpoel, midden in het bos, midden tussen 2 bomen gemanoeuvreerd, hoe kwam je daar weer uit? De hulptroepen waren zo als

altijd snel ter plekke. Een schopje hier, een helpende hand daar, een vergezellende auto met een liertje, via een reus van een boom en ook deze klus was na enkele inspanningen weer geklaard.

Na zo'n dag fysiek bezig te zijn geweest met teamgeest was er kennelijk 's avond, wanneer de "G" binding wegviel, behoefte aan een ander gesprek. Interessante discussies waren het gevolg. Dus niet alleen sperren, tractie, overbrenging, differentieel en andere voor mij soms "double Dutch" klinkende termen, vulden de avond.

Na het eten, natuurlijk foto's bekijken op de laptop, met de daarbij horende teleurstelling. Waarom ziet het er op de foto toch allemaal zo simpel uit. Net als skiën. Sta je bovenop de piste dan denkt je moet ik zo stijl naar beneden. En op de foto.....

Donderdag 12 november

Alweer de laatste dag off road rijden. Eerst een on road tocht door weer leuke pittoreske dorpjes, het lijkt armoedig maar o zo sfeervol, gaan we richting oosten naar Engeland. Over 200 jaar oude Romeinse routes, over verschillende landerijen dus weer hekje open, hekje dicht. We ontmoeten enorm veel fazanten die ongeduldig op de Kerst zitten te wachten. Een enkele keer komen we een tegenligger tegen, waarmee we gezamenlijk discussiëren "hoe nu verder"? Belangrijk is dat we het pad niet compleet aan diggelen rijden, waardoor de boeren niet meer bij hun vee kunnen komen. Deze off road paden worden namelijk door de boeren gebruikt om bij hun vee te komen. En nog steeds droeg onze rondborstige gids Stuart geen jas op deze zeer winderige en koude vlakten. We vervolgen onze reis door de HiddenVally, waar we via zeer gladde afdalingen, door modder en slip, in pittoreske dorpjes terecht kwamen. Soms met een schilderachtig kasteeltje waarin een 500 jaar oud geslacht woont. Wat vooral opviel was het prachtige lijnenspel van de verschillende heuvels die voor elkaar liepen of in elkaar overgingen voorzien van de boeiendste kleuren combinaties. Onze lunch bij the Golden Pheasant in Dolyvern vond plaats in de wat meer bewoonde wereld. Met een jacuzzi en sauna in het vooruitzicht begaven we ons naar het Wild Pheasant Hotel in Llanollen (uitspraak Glanogle). Dubbel l spreek je uit als gl .

Na de verkwikkende sauna, het gezellige diner, de door Rob P. en Oscar als, `connaisseurs`, goed uitgekozen wijnen en een afscheidsspeech van Rob de Witte, onze voortreffelijke Nederlandse gids, begaven we ons na de gebruikelijke afzakkertjes naar bed om de volgende morgen onze terugreis naar de ferry in Dover te beginnen.

We troffen elkaar om 16.00 uur voor de gezamenlijke overtocht waarna iedereen op eigen wijze naar huis ging.

Al met al een zeer interessante, maar ook soms zware tocht die dank zij de goede en veilige begeleiding van zowel Welshe als Nederlandse zijde, Rob de Witte en Cor Millenaar, zonder al te veel auto/ kleerscheuren is verlopen. Zeker voor herhaling vatbaar !

Rob P., Ad en Geert, Ruud, Raymond en Oscar, Rob en Cor, ik hoop volgend keer, ondanks de enige vrouw in het gezelschap, of misschien wel dankzij, weer zo'n boeiende tocht met jullie te kunnen maken.

José Schön